

Sygnatura akt IX Cupr 224/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 21-08-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Monika Skibińska

Protokolant:Miroslaw Jabłoński

po rozpoznaniu w dniu 21-08-2013 r. we W.

sprawy z powództwa Gmina W. z siedzibą we W.

przeciwko J. S.

- o zapłatę

I. zasądza od pozwanej J. S. na rzecz strony powodowej Gminy W. kwotę 153,80 zł (sto pięćdziesiąt trzy złote osiemdziesiąt groszy);

II. zasądzoną w punkcie I wyroku kwotę rozkłada na 4 równe raty po 38,45 zł (trzydzieści osiem złotych czterdzieści pięć groszy), przy czym raty płatne są miesięcznie do 10 – go dnia każdego kolejnego miesiąca, poczynając od miesiąca następującego po miesiącu, w którym tenże wyrok się uprawomocni, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

III. nie obciąża pozwanej kosztami postępowania na rzecz strony powodowej.

Sygn. akt IX Cupr 224 / 13

UZASADNIENIE

Gmina W. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej J. S. kwoty 122, 80 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 22 września 2011 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu, w tym 30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu i 60 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Podana, że w czasie kontroli dokumentów przewozu prowadzonej przez Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne w dniu 7 września 2011 r. na linii (...)kontroler stwierdził, iż pozwana nie posiadała ważnego biletu na przejazd.

Zgodnie z § 8 ust. 2 zasad odpłatności za przejazdy środkami komunikacji zbiorowej organizowanej przez Gminę W., stanowiących załącznik do Uchwały nr (...)Rady Miejskiej W.z dnia 15 maja 2008 r., w razie stwierdzenia braku ważnego biletu za przejazd osoby lub przewóz bagażu pasażer jest zobowiązany do uiszczenia należności przewozowej oraz opłaty dodatkowej.

Pozwana zobowiązana jest do zapłaty kwoty 122, 80 zł, tj. należności przewozowej w kwocie 2, 80 zł oraz opłaty dodatkowej w kwocie 120 zł.

Spółka MPK w imieniu powoda wezwała pozwaną do zapłaty. Pomimo upływu określonego w wezwaniu do zapłaty terminu, pozwana należności nie uregulowała.

(k. 2-5)

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym dnia 16 października 2012 r., VI Nc-e 1711036/12 referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny nakazał pozwanej zapłacić powodowi kwotę 122, 80 zł z odsetkami ustawowymi naliczanymi od dnia 22.09.2011 r. i kosztami procesu w kwocie 90 zł.

(k. 6)

Od tego nakazu pozwana złożyła sprzeciw, w którym wniosła o „umorzenie kary”.

W sprzeciwie tym podała, że nie miała pieniędzy na zakup biletu. Wskazała, że po śmierci męża pozostawała bez pracy i środków do życia, mając na utrzymaniu 12-letniego syna. Ostatecznie została zatrudniona na pół etatu jako osoba sprzątająca. Wraz z synem żyje na granicy ubóstwa. Zalega z płatnościami. W okresie tym, dwukrotnie została zatrzymana za jazdę bez ważnego biletu. Jej wynagrodzenie zostało zajęte przez Komornika, a zadłużenie spłacone, co było dla niej dotkliwym obciążeniem.

(k. 7)

Po uzupełnieniu pozwu w trybie art. 505³⁷ k.p.c. strona powodowa w całości podtrzymała swoje dotychczasowe żądanie.

Na rozprawie w dniu 21 sierpnia 2013 r. pozwana wniosła o rozłożenie obciążającego ją świadczenia na raty.

(k. 51 i płyta CD).

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny

W dniu 7 września 2011 r. J. S.jechała autobusem Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego sp. z o. o. we W., linii pospiesznej (...), nr pojazdu (...). Na ul. (...)kontroler MPK stwierdził u pozwanej brak biletu na przejazd.

(przyznane)

Pozwana osobiście odebrała wezwanie do zapłaty kwoty 122,80 zł, co poświadczyła własnoręcznym podpisem.

Dowód :

- **wezwanie do zapłaty nr (...), k. 32.**

Dnia 18 października 2011 r. strona powodowa działając przez MPK sp. z o.o. we W.skierowała do pozwanej kolejne wezwanie do zapłaty kwoty 122, 80 zł.

Wezwanie to pozwana odebrała 21 października 2011 r.

Dowód:

- **wezwanie z dnia 18 października 2011 r. wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 33-34.**

* * *

Pozwana od grudnia 2010 r. jest zatrudniona na 1/2 etatu na Politechnice (...) na umowę o pracę jako sprzątająca, gdzie otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 640 zł netto. W tym charakterze pracuje także na umowę zlecenie w szpitalu (zawartą na okres obejmujący pierwszą połowę roku 2013 r.), gdzie otrzymuje wynagrodzenie 590 zł.

W kwietniu 2010 r. pozwana została wdową. Po dwóch latach od śmierci męża otrzymała rentę w wysokości 730 zł. Ma na utrzymaniu syna. Spłaca kredyt hipoteczny zaciągnięty za życia męża na remont.

Za jazdę bez biletu pozwana została zatrzymana jeszcze dwukrotnie. W pierwszym przypadku zobowiązanie zostało ściągnięte przez komornika sądowego, w drugim – po porozumieniu ze stroną powodową spłaca po 50 zł miesięcznie.

Dowód :

- **przesłuchanie pozwanej, k. 51 i płyta CD.**

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Gmina W. dochodzi od pozwanej zapłaty należności związanych z wykonywaniem przewozu środkami komunikacji zbiorowej na obszarze miasta W..

Zgodnie z art. 7.1.4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym jednym z zadań własnych gminy jest lokalny transport zbiorowy. Gmina W. wykonuje to zadanie poprzez Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne sp. z o.o. we W., tj. spółkę komunalną zapewniającą tabor i obsługę publicznego transportu miejskiego.

Zgodnie z art. 774 k.c. przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy. Zatem obowiązkiem przewoźnika jest wykonanie usługi przewozu osób lub rzeczy, zaś ekwiwalentnym obowiązkiem pasażera (w przypadku przewozu osób) jest zapłata wynagrodzenia. Umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu lub przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym – art. 16.1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe.

Między stronami nie było sporu co do tego, że dnia 7 września 2011 r. J. S. skorzystała z transportu miejskiego linią autobusową (...) na odcinku ul. (...).

W razie skorzystania z usługi przewozu bez uiszczenia opłaty (wynagrodzenia przewoźnika), tj. bez wykupienia biletu, po stwierdzeniu tej okoliczności przez przewoźnika lub osobę przez niego upoważnioną braku odpowiedniego dokumentu przewozu osób bądź ważnego dokumentu uprawniającego do przejazdu bezpłatnego lub ulgowego, pasażer, który skorzystał z usługi, zobowiązany jest – niezależnie od obowiązku pokrycia należności za przejazd – do uiszczenia opłaty dodatkowej w wysokości 50-krotności opłaty za przejazd - § 2.1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 20 stycznia 2005 r. w sprawie sposobu ustalania wysokości opłat dodatkowych z tytułu przewozu osób, zabranych ze sobą do przewozu rzeczy i zwierząt oraz wysokości opłaty manipulacyjnej (Dz.U. Nr 14, poz.117) i § 8.4 zasad odpłatności za przejazdy środkami komunikacji zbiorowej organizowanej przez Gminę W. przyjęte przez Radę Miejską W. uchwałą nr (...) z dnia 15 maja 2008 r.

W przypadku przejazdu linią autobusową pospieszną na terenie W., cena biletu jednorazowego w dniu zdarzenia wynosiła 2, 80 zł.

Pozwana zobowiązana jest zatem do zapłaty na rzecz powoda należności w kwocie 122, 80 zł i powód może skutecznie dochodzić tego roszczenia na drodze sądowej.

Pozwana powoływała się na swoją trudną sytuację życiową i finansową.

Zgodnie z art. 320 k.p.c. sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Należy przyjąć, że takie wypadki zachodzą, jeżeli ze względu na stan majątkowy, rodzinny, zdrowotny niezwłoczne lub jednorazowe spełnienie zasądzonego świadczenia przez pozwanego byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody [por. np. M. Jędrzejewska, w: Kodeks postępowania cywilnego..., t. 2, red. T. Ereciński, s. 24 i n.].

W ocenie Sądu sytuacja pozwanej w/w przesłanki spełnia. Sprawia ona bowiem, że spełnienie przez pozwaną świadczenia niezwłoczne lub jednorazowo byłoby niemożliwe. Sąd uznał, że w możliwościach pozwanej leżą

maksymalnie raty po 38,45 zł. W związku z tym zasądzoną kwotę rozłożył na cztery równe miesięczne raty po 38,45 zł każda, płatne do dnia dziesiątego każdego miesiąca poczynając od miesiąc następującego po miesiącu po uprawomocnieniu wyroku, z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

Dalej należy zauważyć, że rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty na podstawie art. 320 k.p.c. ma ten z kolei skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat – tak uchwała składu siedmiu sędziów SN z dnia 22 września 1970 r., III PZP 11/70, OSNCP 1971/4/61, uchwała SN z dnia 15 grudnia 2006 r., III CZP 126/06, OSNC 2007/10/147. Z tego tytułu Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie w zapłacie poszczególnych kwot do dnia wydania wyroku w sprawie (21 sierpnia 2013 r.). Jak wynika bowiem wprost z w/w orzeczeń Sądu Najwyższego za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat wierzycielowi odsetki nie przysługują.

Odsetki za opóźnienie, które przypadają stronie powodowej na mocy art. 481 k.c. w zw. z art. 476 k.c. Sąd skapitalizował zatem za okres od dnia 22 września 2011 r. do dnia ogłoszenia wyroku, co dało kwotę 31 zł.

Łącznie Sąd zasądził zatem na rzecz strony powodowej łączną kwotę 153,80 zł.

Orzeczenie o kosztach znalazło oparcie w treści art. 102 k.p.c. zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W niniejszej sprawie orzeczenie o kosztach miałoby oparcie w art. 98 k.p.c., albowiem Gmina W. wygrała proces. Pozwana co do zasady obowiązana byłaby więc do poniesienia kosztów procesu w całości. Sąd jednak na podstawie art. 102 k.p.c. nie obciążył jej tymi kosztami. Zdaniem Sądu wystarczającym obciążeniem dla pozwanej, na którym będzie spoczywał obowiązek zapłaty w/w rat, będzie dotrzymanie wysokości i terminów zapłaty. Stąd zasadnym jest nie obciążanie pozwanego kosztami procesu (pkt III sentencji).

Mając powyższe na uwadze, sąd podjął rozstrzygnięcia zawarte w sentencji wyroku.